

Největší odměnou je debata

■ Po představení *Cyber Cyrano* jsem o rozhovor požádal režiséra Petru Severinovou.

Hráli jste dnes na Popelce dvě představení. Soubor ČERVIVEN působí pod Střední pedagogickou školou v Krnově a mě u první inscenace napadlo, že se asi nejedná o studenty. Jak to tedy s vámi vlastně je?

První soubor byl ČERVIVEN Senior. Jak vlastně i uvádíme v brožuře, máme ve svých řadách i studenty, kteří již absolvovali a stále se mnou chtějí dělat divadlo. Právě pro tyto lidi jsme zřídili zmíněnou odnož, která existuje pro vysloužilce.

Pod názvem ČERVIVEN tedy působí víc skupin?

Ano. Máme to rozdělené podobně jako ve sportu. Jako existuje u hokeje přípravka, u nás máme Červiven Junior, kde hrají prváci, kteří si svoji práci s divadlem teprve zkouší. Pochopitelně to není na takové úrovni, aby se s představeními někam vyjíždělo. Pak máme Červiven bez přídomku. Jsou to ti, kteří dnes hráli *Cyber Cyrana*. O seniorech jsme již mluvili. Musím však dodat, že v této věkové kategorii máme skupiny dokonce dvě. Hrají v nich vysokoškoláci a je jich docela hodně.

To přece není úplně obvyklé, aby pedagogická škola měla tak rozsáhlý herecký soubor...

Chtěla jsem to tak. Chtěla jsem zkoušet divadelní práci. Učíme se o ní v hodinách, je tedy dobře, když si něco studenti vyzkoušejí na vlastní kůži. Když jsme to zkusili poprvé, studenti si přáli to opakovat. Začínali myslet na diváky a tak to vlastně začalo. V prvním seskupení jich bylo dvanáct. Je jasné,

že se musím dovzdělávat. Stále mám mezery, které je třeba zaplnit.

Je o váš soubor zájem?

Na naší škole máme úplně úžasnou ředitelku, která nás podporuje. Můžeme zkoušet ve škole a senioři zkouší dokonce i o víkendech. Zázemí tedy máme báječné.

Noví členové souboru přicházejí sami nebo je musíte nějakým způsobem lákat?

Hrajeme i pro naši školu i pro školy základní. Studenti i žáci pak výsledky naší práce vidí a o našem souboru vědí. Často se pak ptají, zda by mohli také hrát. Takže přicházejí sami.

Ke hře *Cyber Cyrano*. Jak jste se k ní dostali?

Jde o hru, kterou napsal István TASNÁDI. Vyšla v časopise Svět a divadlo, kde jsem ji objevila. S laskavým svolením šéfredaktora a překladatelky ji můžeme hrát. Vybrali jsme si ji, protože je aktuální. Jakmile jsem si ji přečetla, věděla jsem,

že je to pecka. I proto, že existuje velmi málo divadelních her pro diváka od dvanácti let výše. Jde o děti, které už nechodí na pohádky a ještě nerozumí hrám pro dospělé. *Cyber Cyrano* oslovuje přesně tu cílovou skupinu, kterou jsme oslovit chtěli.

Předpokládám, že hercům byla hra blízká. Každý student se dnes pohybuje na síti jako ryba ve vodě...

Budete se divit, ale nebyla. Třeba herečka, která měla roli Hanny, měla vlastně herecký protiúkol. Pochází z rodiny, kde nemají televizi. Hodně jí vadilo, že má hrát tak blbou holku a jak jí musí přehrávat, jak musí být namalovaná. Hanny prostě vůbec nemá ráda. Na druhou stranu, všichni herci byli rádi, že hrajeme něco reálného. Před touto hrou jsme měli poměrně velké množství stylizovaných, poetických představení, takže byli rádi za změnu.

Co vás čeká dál? Prozradíte tituly her?

Ještě nevíme, jak se to bude jmenovat a jestli to dotáhne tak daleko, aby to bylo

vhodné pro diváka. V současné době mi přišlo do souboru hodně poetických bytostí, takže budeme pracovat s živou hudbou, s autorskými písničkami a poesí. Základem budou povídky Olgy Hejné. Když jsem to ukázala Ludkovi Richterovi, řekl mi, že si již zvykl, že nedělám nikdy nic normálního. Se seniory děláme pro dospělé Domov na konci světa od Michaela Cunninghama. Berte to ovšem jako kdyby to bylo teprve ve stádiu těhotenství. Nevíme, jak se to narodí a zda bude všechno v pořádku.

Vím, že na přehlídky jezdíte často.

Ano. Je to pro nás velmi příjemné. Zvláště ta skutečnost, že o nás mluví tak chytré hlavy a zabývají se tím, co my si kutíme. Právě kvůli tomu jezdíme na přehlídky.

Ale pokud vím, jezdíte na přehlídky, i když nehrájete.

To je kvůli poučení. Největší odměnou je ale debata, kdy se námi někdo celou hodinu zabývá. To se nám nestane nikde jinde než tady. A za to moc děkujeme.

Cyrano tentokrát bez nosu, zato v kyberprostoru

Když jsem před rokem a půl četl v časopise Svět a divadlo hru renomovaného maďarského dramatika Istvána Tasnádiho *Cyber Cyrano*, říkal jsem si, že tohle by mohl být pro české (nejen amatérské) divadlo pro mládež kapitální úlovek, obzvláště když přihlédneme k letitým problémům, které s sebou výběr titulů pro tuto věkovou kategorii přináší. *Cyber Cyrano* (a nechme stranou fakt, že efektně znějící odkaz na *Cyrana z Bergeracu* je ve hře nevelký a vnějškový) je hra která opravdu důsledně reflektuje svět současných pubertáků, hra, která vypráví o problémech kyberšikany a virtuálních pastech hutně, úderně, bez přepjatého moralizování, prostřednictvím jednoduchého, ale dovedně zkonstruovaného příběhu se strohou a mrazivou pointou. A oblouk proměny protagonistky Sáry ze zprvu běžné dívky mstící se ze zhrzené lásky v chladnou manipulátorku, která ve své moci nad lidskými osudy nachází stále větší potěšení, je vystavěn velmi přesvědčivě.

Petra Severinová se tak nikoli poprvé trefuje dramaturgicky do černého (a nezbývá než doufat, že její dramaturgický tah se stane podnětem pro další soubory) a nikoliv poprvé pokulhává stran konkrétní jevištní realizace svého záměru. O inscenaci krnovských se tak píše dosti obtížně – trojice

herců na jevišti působí sympaticky i autenticky, ví, co říkají a situace základně strukturuje. Zároveň však chybí jakýkoliv přesvědčivý režijně scénografický klíč k látce i budování mizanscény, které by postavy a jejich vztahy ukotvilo nenáhodně v prostoru – výsledek tak připomíná v duchu známé-

ho bonmotu „neorganizovanou potulku po jevišti“. Takže – východisko nadmíru přesvědčivé, silou textu a herecké existence je inscenace jistě schopná zasáhnout, po režijní stránce je však k ní možno mít řadu výhrad.

Jan Šotkovský

Pohádka o ukamenované logice

■ Iluzivní realistická pohádka je „zboží“ dětmi stále hojně poptávané a už dlouhodobě trochu nedostatkové. Rakovníká *Popelka* se ho letos dočkala prostřednictvím „*DS Vojan Libice nad Cidlinou*“, který na přehlídku přivezl pohádku „*Čarovný kámen*“.

Pohádka vypráví příběh venkovské dívky a chasníka, kteří se mají rádi, ale vztah jim narušují jejich vlastní nedostatky. Na popud dědy, který s nimi bydlí, se je tedy pokusí vyřešit pomocí kouzelného kamene vlastněného třemi čarodějnicemi. Kámen sice nakonec nezískají, ale rozhodnou se chovat lépe i bez jeho čarovné moci.

Text hry je z pera Václava Běraha a na jeho adresu bohužel směřuje hlavní porce výhrad, protože se mu podařilo předlohu poznamenat tolika nedostatky, že je téměř nemožné najít inscenační řešení, které by je mohlo beze zbytku vykompenzovat.

V první řadě si nelze nevšim-

nout řetězce nelogičnosti. Čarodějnice údajně bez svého kamene nemohou existovat, a každého, kdo by jim ho chtěl vzít, zaklejí, ale kámen klidně zanechávají v ohništi před domem, uvnitř kterého tím pádem patrně bez problému fungují i bez něj. Matěje by nejprve nechali prostřednictvím Kristýnky i zabít, ale posléze ho bezdůvodně obdarují zlatou sekyrkou. Kouzelný kámen sice léčí všechny neduhy, ale evidentně pouze když ho „postižený“ drží v ruce, což je „léčba“, která by mladíkovi a dívce stejně nijak nepomohla. Handicap čarodějnic – slepota, hluchota a němota – působí jako nahodilá inspirace buddhistickými opičkami, zakrývajícími si ús-

ta, oči a uši, ale v ději vlastně nemá žádnou smysluplnou funkci, příběh Kristýnky a Matěje by se odehrál úplně stejně i kdyby čarodějnice byla jen jedna.

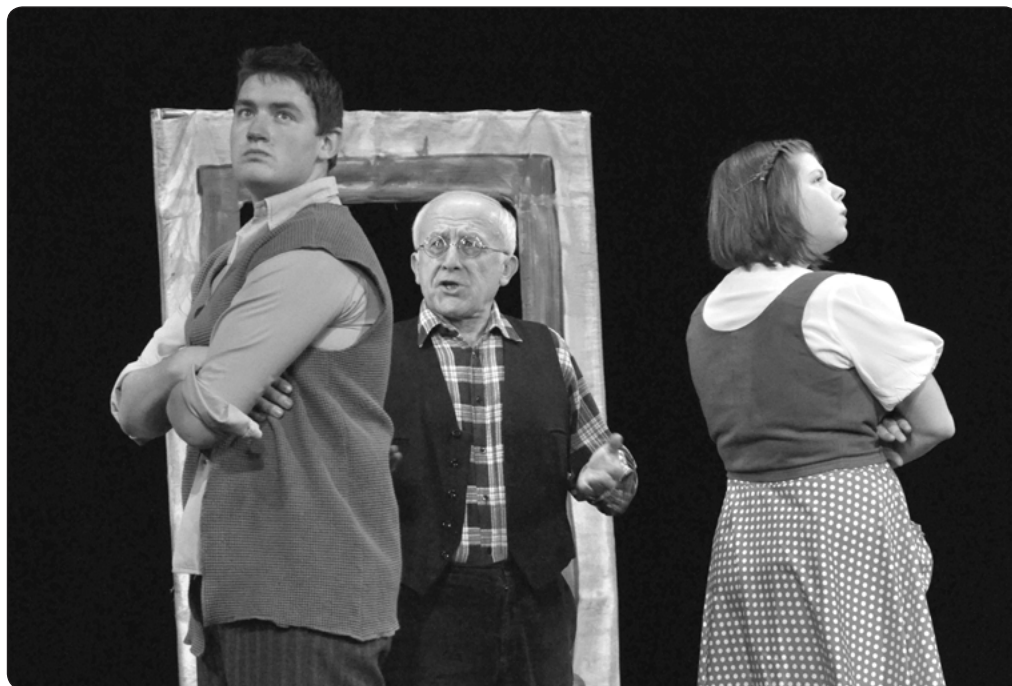
Realizace takového textu bohužel tyto problémy neodstranila (a dá se s úspěchem pochybovat, že to vůbec lze), ale vyvstaly ještě další. Dvojice při své lesní anabázi zažije okamžik, v němž jde Matějovi o život a to dokonce z Kristýnčiných rukou, nicméně žádná velká hrozba se na jevišti neodehraje a celý problém se vyřeší způsobem, který vypadá spíše jako náhoda, než jako „zkouška lásky“. Je tedy otázka, jak taková zkušenost může Kristýnce „vyléčit“ lenost, projevující se v podstatě pouze nezájmem o vaření. Matěje by sice situace, kdy je omylem pokládán za násilníka neváhajících loupit i s použitím

sekyrky, mohla teoreticky přimět k větší opatrnosti v jednání, ovšem to by bylo vhodné, kdyby ono jednání nepůsobilo jen jako vrozená nešikovnost se kterou si člověk těžko poradí jen na základě vlastního rozhodnutí.

Co se týče stránky scénografické a kostýmní, určitě stojí za pochvalu, že soubor představení zasadil do iluzivních kulís, které k tomuto žánru nepochybně patří a navíc si dal práci i s „kouzelnými“ efekty. Čarodějnicím by možná prospěla větší porce „magičnosti“ a orientaci v jejich handicapech by usnadnilo, kdyby je zviditelňoval i nějaký vizuální znak, ale jinak jejich kostýmní provedení a líčení odpovídá tomu, co člověk v takovéto látce očekává. Pochybovat lze jen o kostýmu Kristýnky, která je na línou dívku snad až příliš pečlivě upravená (a ne-

přehnědnutelně ultravlnadně ustrojená) a její charakteristice venkovského děvčete vyloženě odporují lodičky s podpadky klapajícími i v temném lese.

Přes všechny tyto výhrady je ale nutno zdůraznit jednu věc. V případě libického souboru jde i tak o evidentně poctivě odvedenou práci a to navíc v oblasti, kterou divadlo pro děti potřebuje jako sůl. Vracím se k několikrát zmiňovanému žánru iluzivního činoherního divadla. I na letošní Popelce se potvrdilo, jak vděčně je tento žánr přijímán dětmi, a opět se setkáváme s dětskými reakcemi potvrzujícími, že děti prahnou po iluzi, příběhu, po základních nezrelativizovaných archetypech, po jasně vymezených hranicích oddělujícími dobro od zla. A že základním předpokladem emocionálního prožitku je pro ně srozu-

mitelně naplněný vztah mezi jevištními postavami. A proto i přestože na svět sem tam přijde iluzivní inscenace, kte-

rou nelze označit za bezchybnou, i tak má smysl se tomuto žánru věnovat a nepodceňovat ho – a díky všem, kteří

tak činí. V tomto případě tedy díky DS Vojan z Libice nad Cidlinou.

Kateřina Baranowska

Jak Vasja našel svoji maminku

■ Soubor ČERVIVEN senior II. SpgŠ Krnov nás prostřednictvím dramatizace knihy Sofie Prokofjevovny „VASJA A SEDM MAMINEK“ zavedl do světa „malého chlapce“, který přestože má dosti hraček, touží, chce a vyžaduje po své mamince houpacího koníka. Maminka mu ho neodpírá, jen musí malý Vasja počkat, až na něj bude mít maminka peníze. Netrpělivý Vasja však není ochoten čekat a obviní maminku, která mu právě připravuje dobrý oběd z lakoty. Nejen, že se mamince za toto falešné nařčení neomluví, ale je tak umíněný, že v afektu utíká z domova hledat si novou maminku.

Toto je hlavní zápletka nebo spíše expozice této ruské „pohádky“. Malý chlapec je tak nucen podstoupit pouť za novou maminkou, která mu všechno splní. Cestu plnou nástrah (chůze v mrazu a vánici) a závěrečného prohlédnutí, které může být až velmi obrazivým podobenstvím archetypálního tématu, kdy člověk obejde celý svět, aby nakonec zjistil, že to po čem touží a prahne má přímo vedle sebe, tak blízko že je schopen to přehlédnout.

V podání ČERVIVEN jsme viděli, minimálně z režijně hereckého hlediska, stylově a žánrově vyváženou a fungující inscenaci, jejímž hlavním cílem je sloužit tématu a konkrétně ho sdělovat. Jejich převádění textu na jeviště je v podstatě přehledné a jednoduché s ohledem na přesně a vhodně zvolenou diváckou adresu.

Tam, kde inscenace pokulhává a místy až nefunguje, tak to je především ve složce výtvarné scénografické. Nevhodně zvolené prostředky nebo jejich nevhodné či nenápadité používání pak oběma hlavním protagonistům více překážejí, než pomáhají a zbytečně retardují temporytmus inscenace a vytrhávají nás z onoho výše zmiňovaného příběhu Vasji. Jinde naopak výtvarná složka funguje a je velmi obrazivá a imaginativní (práce s padákovinou – vánice, stínohra s koníkem apod.).

V herecké složce inscenace funguje více Karlu Vaňkovi, kterému se daří, jak zvládnutá práce s loutkou Vasji, tak i jeho organické proměny do role vypravěče příběhu. Zvládnutá hra na balalajku „naživo“ je příjemným doplňkem jeho už tak sympatického hereckého projevu.

Petra Severinová měla „hraní“ zkomplikováno nadmírou technických úkolů, ale i tak považují její hereckou práci hodnou ocenění. Její maminka je záměrně sentimentálně poddimenzována, což je v pořádku a vyrůstá to i z tradice ruské literatury a ruského prostředí vůbec.

Nepochopili jsme a dokonce nás to ani nenapadlo, že maminka, od které Vasja odchází, doprovází svého syna na své pouti, je zároveň těmi ostatními maminkami, které Vasja na své cestě potkává, a které myslí v podstatě jen na sebe (bohatá, čtyřnásobná, liščí i medvědí). Což je samozřejmě sdě-

litelné, ale není to inscenátory režijně vybudováno ani herecky rozehráno. To je možná příčinou onoho jistého pocitu chladného vztahu mezi Vasjou a jeho maminkou.

Ale i přes jisté výhrady jsme byli svědky smysluplného „divadla pro děti“, kde se v závěru Vasja vrátí ke své mamince a omluví se jí. A ten houpací koník, kterého opravdu na konci dostal?! To už je jen takový bonus za to, že se rozhodl správně. Stejně tak jako udělali dobře ti, kteří se rozhodli ráno v devět přijít do divadla zhlédnout představení „Vasja a sedm maminek“.

Jaromír Hruška

PROGRAM:**Pátek 14. listopadu 2014**

09.00–10.10

DS J. K. Tyl Brodek
u Přerova
režie Liběna Hasová
Otfried Preussler
Čarodějův učeň
(pro děti od 5 let)

10.00–11.00, 14.00–16.00
17.00–18.45, 20.30–22.00

HOST PŘEHLÍDKY

Jaromír Nohavica, Hana
Voříšková

Grónská písnička

Divadelně-písničkový au-
tomat pro 1–2 diváky
(Představení trvá 4 minu-
ty a je vhodné pro diváky
všech generací.)

11.15–12.15

Hynkovo hravé divadlo
Litoměřice
režie Eva Andělová
Fred Apke

Návštěva u Adonise

(pro děti od 10 let)

14.00–16.00

rozborový seminář a reflexe
dětských skupin

19.00–20.10

HOST PŘEHLÍDKY

ZUŠ Rakovník
režie Jiřina Krtičková
J. Krtičková podle filmové po-
hádkové komedie O. Lipského
s hudbou J. Uhlíře

Ať žiji duchové

(pro děti od 3 let)

21.00–23.00

diskusní fórum s reflexemi dět-
ských skupin

Reportáž psaná na pohádce

Moji nejmilovanější lidičkové, to je ale vážně podivné – dva dny naší krásné přehlídky jsou za námi a já jsem tu ještě pořád nezahledla ty staré známé záporáčky, na které jsem se celý rok tak těšila! Moje milá ježibaba, černokněžník, loupežníci, hold i ta zatrápená macecha? To jako už letos nikdo nedorazí?! Vždyť ten klouček Vasja snad s nikým nebojoval! A ti šikovní mladí drahouskové z Krnovce Krnova se dokonce vůbec s žádnými kouzly nepotkali, chudáčky! A co je ještě divnější, zatím se tu letos nic nepokazilo! A to je po celých dvou dnech už ale opravdu hodně podezřelé! Kampak se poděly všechny ty milé záporné postavičky z našich pohádek? Na tuhle boží záhadu teď hledáme v redakci odpověď (jako my...takže jako i já!) a protože rozhovorem s tím smutným dráčkem jsem se osvědčila, tak mám za úkol pátrat, a napsat o tom reportáž! A v pohádkové říši je to teď fakt nejvíc nejhezčí, protože je tam teplo, a kytičky a kolibříci ve větvích a Kokrhající Španěl pod stromy a tak, ale nikdo tam teď nemá co dělat a tak jsou nakonec všichni moc smutnoucí a taky na sebe začínají být oškliví, když skoro všichni padoušci zmizeli. To jako nechápu. (Do reportáže se totiž musí psát i myšlenky!) Každý přece ví, že pohádkoví hrdinové jsou všichni úplně hodní drahousci! Ale povedlo se mi vypátrat jedno zlatíčko, které nějakou náhodou

zrovna nezmizelo. Tahle nejmenovaná psovitá šelma, která si moc a moc přála zůstat v autonomitě (to se totiž v reportážích dělá) řekla, že fakt nemá šajna, kde by mohli být. „Fakt nemám šajna, kde by mohli být. A je mi to šumák, tady to stejně vždycky stálo za houby. Neprojdou se po lese, aby na mě nějaké postpubertální lesnické učeň nevytáhl kudlu! A to bacha, to teď je nová móda, že ty děcka u sebe nosí pepřák! Víš co to je, dostat do tak citlivého čenichu takovým svinstvem? Jak se mám asi uživit?! Věčně píšu žádosti o sociální podporu, ale prý na ni nemám nárok, protože nejsem dost přízpůsobivý. Mám toho dost. Je mi jedno, co bude s pohádkovými postavami, hodnejma, nebo zlejma. Ať jdou k čertu.“ No a máme to! Lidičkové, já mám takovou radost! To smutné a nazlobené zvířátko nám dalo opravdickou stopu: naši záporáčky jsou u čertů, takže normálně, v pekle! To je úplně nejvíc dobrodružný! Takže teď musíme vykumat, jak ty drahé miláčky zachráníme, no dobro musí přece vždycky vyhrát! I když vlastně, jestli ono už nevyhrálo...ale to by tu teď nebylo tolik nešťastných srdíček a nebyli by na sebe takoví oškliví...ale zas ten vlček se tak snažil žít poctivě...už je to moc složité, prostě dobro musí vyhrát, i kdybych si měla zlomit dva čerstvě nalakované růžové nehtíky!

–*Pepelka Rakovníková*–**To by Drahoš nikdy nežral****Díl 2. – Divadelní káva**

Po náročném zdlouhavém představení přijde šálek chutné kávy vždycky vhod. Jak na to? Obdobně jako v předchozím receptu potřebujeme malý hrnec, vodu – tentokrát však pouze ve výšce Ejzenštejna (Sergej Ejzenštejn: Umění mizanscény), případně doporučujeme využít varnou konvici. Zapálíme hořák či zmáčkne tlačítko... a nyní přichází čas na zásadní rozhodnutí. Kávu ano, ale jakou?? Divadelní literaturu ponechme stranou, tam se dozvíme maximálně, kde měli zavřínno, případně náboženské vyznání překupníka. Zkušený divadelník, zocelený množstvím probdělých nocí na nejmenovaných divadelních přehlídkách v nejmenovaných městech, však může inspiraci najít jinde. Ano, v písničkách mejdanových.

Jako východí dramaturgickou koncepci lze pojmout toto: Už se vaří voda na kávu, ráno sype světlo z rukávů.

A můžeme přejít k jednotlivým recepturám. Kávu si osladím o trochu víc... A ráno kafe dám si hustý jako těr... Objednám si sachr, latté... Krabička cigaret a do kafe rum, rum, rum... Dala bych si nakonec, jó, to jó, kafičko, moučníček... Nejlepší ženská je chlap, nejlepší čaj je kafe s mlékem.

V písničkách lze dohledat též návody k servírování, např.: Váza plná růží... stůl je pro dva prostřený, voní káva..., či zde najdeme také množstevní dilema, např.: Ještě jedno kafe bych si dal... spojené s emočním vypětím (Ještě jedno kafe, krucinál), způsobeném cestováním. Takže: Černé? Silné? S mlékem? Latté? S rumem? Dvěma? Nebo třemi? Se zákuskem? Ve dvou? Nejen jedno?

Pokud jsme vařili vodu ve varné konvici, už nám vychladla. A proto nezbyvá, než si kávu objednat v našem oblíbeném baru u Tyláků. Osobně doporučuji espresso v hrnečku capuccino.

Červiven senior II., SPgŠ Krnov:

Vasja a sedm maminek

Co vyčteme z výrazů?

Jak jste se tvářili jako diváci, když jste viděli určité situace v představení?

Vasja se po dlouhém putování shledává se svou maminkou... (Pózuje Žofie)

Z živého koně se rázem stává dětská dřevěná hračka... (Pózuje Věra a Bětka)

Před Vasjou se náhle objeví čtyři maminčky najednou! (Pózuje Tea a Evička)

Půjčovna očí

(oči dětí a dospělých)

■ **DĚTI**, jak by vypadalo a o čem by bylo nejúžasnější představení, které bys jednou chtěl(a) vidět?

Simča (11): Mně by se líbilo, kdyby tam bylo hodně různých pohádek, s různými efekty, jako o kterých lidech neví, že existují – třeba Popelka nebo nějaká Zlatovláska...

Štěpánek (9): Byli by tam normální herci, lidi... a herců by bylo hodně. A co by dělali? Hráli. A co? Nevím. Vinetua. Nebo Malýho Stroma. To je malý kluk, který žije s dědečkem a babičkou... A jsou to Indiáni!

Ella (12): Líbilo by se mi, kdyby to bylo fantasy v nějakém kouzelném světě, třeba já mám ráda víly... A abychom si z toho vzali ponaučení, to je podle mě lepší, než udělat představení jen tak pro legraci. A herci aby byli hrozně sympatické. A aby jich tam bylo – živých! – třeba 5 a ne jen 2. Ááá, ještě aby se tam zpívalo!

■ **POROTCI**, a co vy?

J. Šotkovský: No, na tuhle otázku se v podstatě nedá odpovědět, protože ta nejúžasnější inscenace by byla právě ta, kterou bych si vůbec neuměl představit; která by ukazovala věci, které bych nikdy neviděl; a která by byla o něčem, co jsem ani vůbec netušil, že se dá takhle závažně udělat. Jestli to vyznívá, že já to vím, tak já to fakt nevím. Právě ty největší zážitky jsem v divadle zažil z toho, co jsem úplně nečekal.

M. Schejbal: O tom, co člověka trápí, co ho dojmá, co člověk žije, po čem touží, proč je tady na tom světě a abych u té inscenace projevil veškeré své emoce a nebránil mě rozum, abych se dojal a zároveň abych se usmál, aby se mě to hluboce dotklo. Abych šel z divadla úplně čistě.

K. Baranowska: Mně by bohatě stačilo, kdyby byla dobrá! O čem a jak mi je jinak celkem jedno. Na co máte chuť teď? Chtěla bych vidět opravdickou muzikálu – americkou! Takovej ten velký. Neříkám, že je to divadlo mých snů, ale každý, kdo něco takového viděl, říká, že je to nesrovnatelný s tím, co jde vyrobit v našich podmínkách. Uvítala bych něco, v čem dominují kostýmy, co se nehraje v civilním současném oblečení. Kde je výprava dobová, nebo třeba Lví král, kde jsou kostýmy fantazijní.

Marta

Asociační koutek

Míň slov víc ví?

POROTA

Schejbal
Šotek 2x Milan pruda soutěž strach chudáci hrůza
teror kritika upřímnost příjemná skupina sdělní lidi
„Co s porotou?“ „Ježíšmarja, jako vážně? Stůl.“ soud
„Že to bude dlouhý“ hodnocení „Ten brýlatý pán, co sedí uprostřed.“
smích lidi pomoc stáří děs přísný lidi

Červiven SPgŠ Krnov: Cyber Cyrano

Vyplynulo z diskuse... upraveno chatově....

3 děti z 9 si neumí představit den bez internetu. Ela: „Jednou mi na mobilu nefungoval facebook a messenger a nevěděla jsem, co mám dělat, když lidem napíšu sms, nevím, jestli jsou zrovna na mobilu...“ Kdyby si měly vybrat, 5 dětí by šlo raději ven a 4 děti by raději byly na internetu.

Hermi007: I ten nejbližší člověk tě může vodit za nos!

Re: Chtěla si vyzkoušet někoho ovládat...

Re: Já bych jí to neodpustila!

Re: Já tak za rok...

Re: Ale Sáru chápu...

Re: Já bych odešla na jinou školu...

Re: Já taky!

Frogísek: Kdo je ten Cyber Cyrano?

Re: To nevím... mohla by to být Sára.

Re: Složenina z jejich jmen?

Re: A tys věděla, že to dělá Sára?

Re: Tahala za klávesnici, ovládala rukou...

Re: Nikdo se dlouho neobjevoval, tak mi to došlo...

Re: Ještě se mohla za tu Moiru převlíct! :-)

HalloCitty: Tragédie, něco jako film na živo!

Re: Jo, určitě je možný se zamilovat přes net...

DS Vojan Libice nad Cidlinou: Čarovný kámen

Deníku, deníku...

Jak by vypadaly deníčky některých postav z příběhu?

Čarodějnice poté, co zaklely Matěje

Zlý deníčku!

Dneska k nám přišel fešný Matěj, který nám po našem velmi přátelském přivítání oznámil, že si přišel pro nás šutrák. Tak jsme ho pomocí kouzelného šutráku znehynily, a poté jsme ho proměnily ve strom. Šutrák nás opět nezklamal! Potom jsme se šly nachlastat žabího hlenu. A potom jsme si daly opečené žabí stehýnka. Chystáme se hrát mariáš. A k nám na zahradu vtrhla Kristýnka.

Čubumbu

Saxana, Morgana, Drahomíra

(Evka, Žofka, Tea, Anička, Anička)

Dědeček poté, co se Kristýnka vydala hledat Matěje

Deník starostlivého dědečka

1 den – po tom, co odešli

Milý deníčku,

co ta holka zase vyvádí?! Odešla za tím zbrklým Matějem. Doufám, že jim ten kámen pomůže a oba se změní k lepšímu. Co budu dělat? Co mám jíst? Co si bez nich počnu? Jsou pro mě všechno. S kým si mám povídat? Bojím se o ně. Mám je jít hledat? Půjdu si udělat kafe a popřemýšlím o tom.....

2 den – už se vrátili

Milý deníčku,

jsem rád, že se vrátili a změnili se k lepšímu! :-)

(Běťka, Simča, Ella, Tom a Víťa)

...vidíme to jinak?

glosujemeglosujemeglosujemeglosujemeglosujemeglosujemeglosujemeglosujemeglosujemeglosujeme

Glosa Sněhová královna

Nevěštíme z křišťálové koule, mapujeme situaci. Vidíme představení, které není ušité horkou jehlou, nicméně se ocitá na šikmé ploše. Vystává palčivá otázka: Co jednání? Činy jsou více než slova! Skutek utek, vlastně se jen málokdy dostavil... I díky nedostatku fyzické akce dochází k hlubokému nedorozumění:

PŘEDSTAVENÍ JÁ

Ale všechno zlé je k něčemu dobré a cvik dělá mistra. Navíc láska (k divadlu) hory přenáší (na divadle doslova). A kdo se bojí, nesmí do lesa! Plující loďka hází kormidlem, nicméně klouzačka klouže nejlíp namazaná. Živoální papoušek krájí neživoální papoušky a žebřík se nevyrovná stoupačce. A pozor: kapka není krůpěj, ale krůpěj bývá kapkou.

Škoda, že ne každý zvládá idiomy jako teta Kateřina.

Klára Jírovská

Glosa Zlatohlava

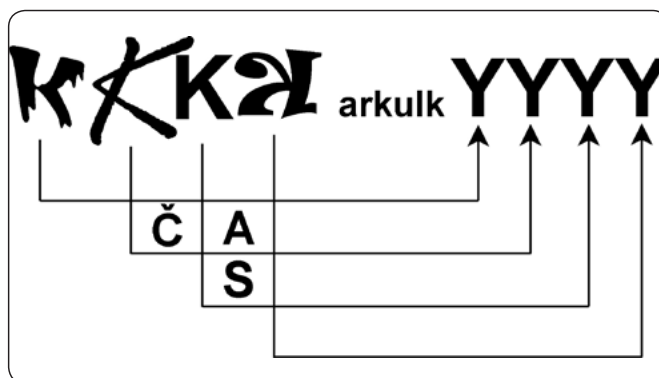
Když se studenti pustí studu a chytí ubrusů. Ze zdánlivě levných prostředků v podstatě živá inscenace.

Když se česnek, cukr, skořice zalijí pubertou a prsa se špičatí až nad hladinu... ani triko nezůstane suché.

Když se nesvázaný text, když se nesvázaný tanec, když se nesvázaný zpěv... nesváže, neutáhne. Netáhne.

Padá kostým? Smyje to smích herce a tento prohrěšek smyje smíchem divák. Jen záleží, co má zrovna v ruce. Drátěnku, houbičku, nebo aerosol? Mě u Jiříkovy popravy drátěnky došly.

Michele Tkáčová

Glosy- Karkulky
Proč-by-chóm-se...

/Mlha přede mnou/

Proč bychom se nemohli podívat na Karkulku 4x jinak?
Proč bychom se měli dívat na Karkulku 4x jinak a vlastně stejně?
Proč bychom se měli plácát do kolen, když trubky létají vzduchem?
Proč bychom se měli vzdávat naděje?

/Mlha za mnou/

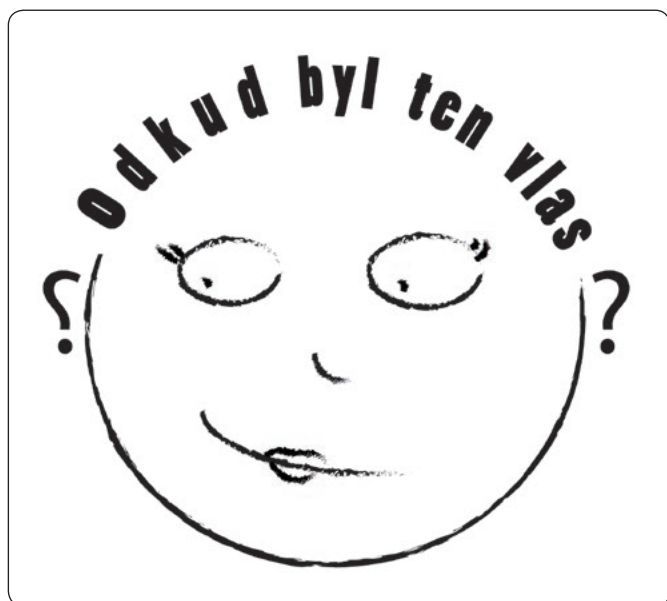
Proč bychom neměli děti bavit?
Proč bychom děti měli bavit těmito fórký?
Proč bychom chtěli jít na tuto inscenaci znovu?
Proč bychom měli babičkám nosit muchomůrky?

/Mlha přede mnou, mlha za mnou/

Proč navlékat muže do sukní a červených trenek?
Proč nedotáhnout relativně nosný nápad?
Proč vlk ušel trestu?

Proč komediálnost a ne komedie?

/Mlha ve mně/

Anna Kekeláková

Cyber Cyrano

Resuming Windows...

Moje nejstarší vzpomínka je monitor, ta jeho hluboká černota.
Zadejte heslo!
rezijné_dramaturgicky_koncept
Přejete si stáhnout free verzi programu CyberCyrano? Ano
Antivirová databáze je zastaralá, doporučujeme aktualizaci
Možná rizika 'Kenvelo' 'OutfitProtagonistů' 'KlávesniceJakoZnakVirtuality'
I mučení je nějaká interakce.
Uživatel 'Maté' hlásí Spam!
Duet ve třech, ten je úplně blběj.
Uživatel 'Heny' hlásí Spam!
Soubor 'Cyrano.touha' 1GB nelze konvertovat do formátu 'Cyber_Cyrano.pomsta' 250 MB!
Doporučujeme revizi prohlížečů 'Relations' a 'Dramaplace'
Obrázek 'Sara.docx' se nezobrazuje korektně, soubor 'Cyber_Cyrano.docx' nepodporuje hypertextové přepojení https://translate.google.com/vychodisko/a/cil/sara/civilni_jednani.pdf nelze kopírovat do 'herecke_jednani.docx'
Skutečně si přejete zahodit do koše soubor tragedie.docx?
Program nereaguje. Nelze načíst 'důsledky.jpg'!
Antivirová databáze je zastaralá, zpomaluje uložení do paměti
Nedošlo k hibernaci zařízení
Přejete si skutečně přejmenovat složku Cyber_Cyrano? Ok
Pravda někdy bolí, kotě!
Low battery
Přidáš si mě do přátel?
Máte otevřené tyto programy
----- Vynutit vypnutí

Resuming Windows

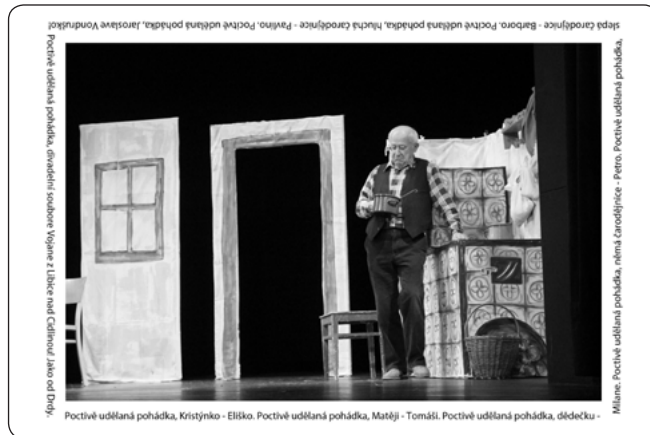

hlas google translatoru. hra s lidmi. měli bychom se smát? hra na nástroje. **trueť**. máme se smát? at' se s ní něco děje.
světélkující fólie. proč tam je? chci dlouhá cesta k publiku.

Čarovný kámen

Vítám vás, Matěji a Kristýnko, v našem pořadu HORKÉ SOFA. Víme, že jste poněkud vytížení, ale jsme rádi, že jste si na nás udělali čas. **Jsmé rádi, že tu jsme... Moc to pro nás znamená (dají si pusy a obejmou se).** Zpočátku vám chci poděkovat za představení, bylo pro mě inspirující. Zajímavé texty k písni (reflektovaly zajímavým způsobem děj), kouzelné (nebo snad kouzelnické?) efekty a co teprve váš společný vztah na jevišti – ta jistá intimnost mezi vámi, skoro až milostný vztah. **Děkujeme vám (dají si malou pusy a obejmou se lehce).** Ovšem nebylo to vždy tak růžové, vidíte? Snad až zbytečné množství textu, nechtěné vstupy mimo dané prostory na jevišti (možná vchod do paralelního vesmíru?) a vůbec – neláká vás více experimentovat? Matěji, jste zbrklý nebo nešikovný? **A nesouvisí vám to spolu? (jejich ruce se propletou).** Děkuji vám. A co Kristýnka? Nejste spíše žena „od rány“ a selka „krev a mlíko“, jak má být, než líná a nepracovitá? **A ono se to mezi sebou vylučuje? (jejich ruce se propletou pevněji, dají si pusy)** Děkuji vám. Jen... Promiňte mi ještě na závěr jednu otázku... Ta autenticita... Víte... Vy spolu chodíte? **(usmějí se) Děkujeme vám. (dají si pusy a odchází do zákulisí).**

Martin Mohr

Vasja a sedm maminek

VYSLECHNĚTE PROSÍM KRÁTKÉ HLÁŠENÍ: u informací čeká osmiletý Vasja, hledá se maminka! Vasja se začne procházet po obchoďáku. Jde kolem obchodu s karnevalovými maskami a zadívá se na jednu škrabošku, vlastně tam jsou ve výloze 4.
POZOR HLÁŠENÍ: větší loutko-herecká akce je potřeba i s použitím 4 masek! Vasjovi vadí, že všude kolem je málo světla. „To není jako doma, tam je vždycky alespoň jedno světýlko, a jak je jasné.“
HLÁŠENÍ: nekoukejte se do zářivek, silné světlo z nich může poškodit vaši sítnici! Vasja jde dál a začíná mu být zima. Že by uvnitř obchodu sněžilo?
ZMĚNA HLÁŠENÍ: nejde o zimu, pouze spadla bílá plachta z malířských potřeb ve třetím patře! Vasja zalezl do dětského koutku s plyšovými zvířátky.
UPOZORNĚNÍ HLÁŠENÍM: zákaz dotýkání se nezakoupených hraček, zákaz sundávání hnědých ubrusů a hraní si s nimi!
Vasja přejde k autíčku. Nasedne do něj. Nic. V kapse mince. Vhodí dvaciku do autíčka. Rozjede se. Po chvíli se auto jen houpe. Maminka. „Aha. Tady jsi.“ Vasja. „Promiň mamí.“ „Jdeme domů.“ „Tak jo.“ Autíčko Vasju omrzí...
POSLEDNÍ HLÁŠENÍ: všechny maminky nechtějí si odvést své děti domů, obchodní dům se zavírá, děti, nezlobte maminky!

Filip Karda

